Nieuwe generatie digitale fotocamera's

Tijd voor een upgrade?

Veel pc-gebruikers waren er enkele jaren geleden als de kippen bij om te investeren in een digitale fotocamera. Ze telden destijds aardig wat euro's neer voor een camera die je nu nog net als doordeweeks kan bestempelen. Vraag is: wanneer wordt het tijd voor een upgrade? ERIK DERYCKE & JO VERLUYTEN

De voorbije jaren zijn de digitale compactcamera's behoorlijk veranderd. Tot voor kort lag de nadruk vooral op het aantal pixels (een samentrekking van het Engelse picture elements ofte 'beeldpunten') dat een camera kon vastleggen. "Hoe meer beeldpunten, hoe beter", klonk het ietwat ongenuanceerd, en er werd kwistig gegooid met het aantal megapixels, dat het veelvoud van een miljoen beeldpunten aangaf. Feit is dat je camera heel wat van die beeldpunten moet kunnen registreren wil je afdrukken maken zonder een storend rasterpatroon. Voor een klassieke afdruk van 10 x 15 cm bleek een 3-megapixelcamera de ondergrens. Wilde je ook A4-afdrukken maken van je kiekjes, dan keek je beter uit naar een 5-megapixelexemplaar en moest je diep in de geldbuidel tasten.

Dat lijkt verleden tijd. Enerzijds daalde de productiekost van de beeldsensoren – het onderdeel dat het aantal beeldpunten bepaalt en de klassieke filmrol vervangt – en anderzijds werd de digitale fotocamera een massaproduct. Gevolg: vandaag kan elke betaalbare compactcamera beelden van 5 of 6 miljoen beeldpunten registreren en lijkt de megapixelrace uitgereden, op enkele uitzonderingen na. Fabrikanten gaan dan ook op zoek naar andere onderscheidende factoren om de gunst van de klant te winnen en ontwikkelen technologieën die de fotograaf in de praktijk makkelijker goede beelden oplevert. Het zijn net die technologieën die een eventuele overstap naar een nieuwe compactcamera rechtvaardigen. We overlopen in dit stuk een aantal van deze nieuwe technologieën of toepassingen en geven ook enkele voorbeelden van camera's die ze integreren. Deze camera's zijn uitvoerig getest in onze labs. Onze bevindingen vind je in de besprekingen van de toestellen; voor de technische informatie verwijzen we je naar www.clickxmagazine.be, waar je klikt op **Aanvullers, Clickx Magazine 122**.

Een bredere kijk

Camera's met groothoeklens

De meeste compactcamera's beschikken over een zoomlens die de brandpuntafstand laat variëren van 35 tot 105 mm 'in kleinbeeld-equivalent'. Dat laatste zeggen we er telkens bij, omdat de eigenlijke brandpuntafstanden in een digitale camera kleiner zijn. Die afstanden bepalen samen met de fysieke afmetingen van de beeldsensor de hoek waarmee een camera kan kijken. Omdat ook de afmetingen van de beeldsensoren kunnen verschillen, kan je de effectieve brandpuntafstanden van camera's onderling moeilijk vergelijken en spreekt men telkens van het kleinbeeldequivalent. Je kan het dus eigenlijk als volgt lezen: "Mocht dit een analoge (kleinbeeld)camera zijn, dan zou de brandpuntafstand variëren tussen 35 en 105 mm." Tot dusver dit stukje theorie.

In de praktijk is het voor camerabouwers best moeilijk om een lens met een brede kijkhoek te integreren in de piepkleine body van een compactcamera. Daarom ziek je maar weinig camera's met een echte groothoeklens met een equivalent van 28 mm. Zoals hierboven reeds aangehaald, zijn die net handig bij het fotograferen van gebouwen en landschappen, maar ook binnenshuis tijdens feestjes en dergelijke. Wie eenmaal gewend is aan zo'n brede kijk door een lens wil voor geen geld meer missen. Digitale spiegelreflexcamera's (toestellen met verwisselbare lenzen, ook wel SLR-camera's genoemd) worden doorgaans verkocht met een kitlens die een bereik heeft van 28 tot bijvoorbeeld 90 mm. SLR-camera's hebben dus vaak die bredere kijk. Bij compactcamera's is het eerder een uitzondering. Wij bespreken hiernaast twee toestellen die daar een voorbeeld van zijn.

Kodak EasyShare V570

Kodak lost met zijn EasyShare V570 het 'groothoeklensprobleem' op met een eenvoudige truc: je stopt gewoon twee lenzen in één camera. Eén daarvan is een lens met vaste brandpuntsafstand van 23 mm in kleinbeeldequivalent, wat een zeer fraaie groothoek oplevert. De andere is een standaard 3x optische zoomlens die volledig intern zoomt – de camera is daardoor op geen enkel punt dikker dan 2 cm. Tijdens het zoomen wisselt de camera automatisch tussen beide lenzen. Een rood streepje in de zoomindicator toont de grens tussen het zoombereik van beide lenzen. De rest van de camera getuigt van eenzelfde gebruikersvriendelijkheid. Je mist enkele manuele instelmogelijkheden, maar kan wel gebruik maken van een hele resem scènepresets.

In de praktijk levert de groothoeklens ook een paar nadelen op: tonvervorming in de hoeken en veel paarse randen (chromatische aberratie in het jargon) op plaatsen waar kleurcontrasten zitten. Ook deze Kodak kan de *ISO*-waarde opdrijven tot 800 in slechte lichtomstandigheden. De beeldresolutie wordt dan automatisch teruggeschroefd naar 1,8 megapixel, wat resulteert in een aanvaardbaar ruisniveau. Het zijn dus behoorlijke opnames die je wel enkel klein kan afdrukken. De kleurweergave is relatief goed, al merken we een lichte neiging naar magenta toe, waardoor blauwe lucht er paarsachtig uitziet. Het lcd-scherm tenslotte oogt nogal flets.

Kortom, de EasyShare V570 combineert een middenzoom met een echte groothoek. De camera heeft zijn zwakke punten, maar de groothoek alleen al zal voor sommigen volstaan om de aanschaf te rechtvaardigen.

Panasonic Lumix DMC-FX01

Panasonic heeft de goede gewoonte in al zijn camera's een optische beeldstabilisator in te bouwen, en de Lumix DMC-FX01 is daarop geen uitzondering. Dankzij die functie kan je ook in moeilijke lichtomstandigheden scherpe opnames maken, omdat de beeldstabilisator ongewenste bewegingen van je hand compenseert en zo langere sluitertijden mogelijk maakt. Let wel, als de onderwerpen in het beeld bewegen, treedt er wel onscherpte op.

Deze compacte Lumix voelt stevig aan en ligt goed in de hand. Het kreeg een 3,6x optische zoomlens die begint bij een mooie groothoek (equivalent 28 mm). De Lumix DMC-FX01 werkt met een maximale gevoeligheid van ISO 1.600, wat in slechte lichtomstandigheden korte sluitertijden toelaat. Er zijn heel wat scènepresets, waaronder twee voor het fotograferen van (twee verschillende) baby's. Bij het vertonen van de foto's zie je dan de leeftijd van de baby op het moment van de opname.

Tijdens onze tests kan de Panasonic een correcte kleurweergave voorleggen. We merken wel al ruis op bij ISO 100 en 200. Wanneer we met ISO 800 of 1.600 werken, schiet er een bijzonder agressieve vorm van ruisonderdrukking in actie die de meeste ruis effectief wegwerkt, maar daarbij ook heel wat scherpte verloren doet gaan. In de praktijk kunnen we met de DMC-FX01 binnenshuis bruikbare opnames maken zonder flitslicht – het verlies aan scherpte nemen we er dan graag bij. Het toestel reageert vlot en de autofocus werkt snel en betrouwbaar. Het 2,5-inch scherm is ook in zonlicht goed bruikbaar.

Overwegend pluspunten dus voor deze Lumix DMC-FX01, met zijn groothoeklens en snelle autofocus, en als voornaamste 'maar' een zichtbare ruis vanaf ISO 100 en 200.

Toch meer pixels

8-megapixelcamera's voor posterafdrukken

Hoewel de megapixelrace grotendeels is bekoeld, zijn er ook in de compactklasse een paar toestellen die uitpakken met een sensor die 7 of 8 miljoen beeldpunten registreert. Hun unieke voordeel: afdrukken op posterformaat (A3, of 42 x 29,7 centimeter) zijn mogelijk zonder dat er een storend rasterpatroon verschijnt, ook al ga je er met je neus tegen hangen. Hierbij maken we meteen de opmerking dat je dergelijke posterafdrukken ook kan maken met beelden uit een 5- of 6-megapixelcamera. Je zal wellicht eerder een rasterpatroon ontdekken, maar alleen als je er met veel aandacht en van dichtbij naar kijkt. En het is maar de vraag of je dat ook werkelijk doet: een poster hang je immers aan de muur en je gaat altijd op een zekere afstand van die muur staan om de foto te bekijken. Dit in tegenstelling tot een kleine afdruk van 10 bij 15 cm, die je tot op 15 cm van je ogen houdt. Kortom: een afdruk van klein of groot formaat beoordeel je op verschillende afstanden, en bijgevolg is het surplus aan megapixels op dat vlak slechts van relatief belang.
Een ander voordeel van extra's pixels is dat je er gemakkelijk een deel van kan weglaten. Ook al knip je de zijrand(en) van je foto, je houdt genoeg beeldpunten over om afdrukken te realiseren op A4 of groter – afhankelijk van hoeveel je wegknipt uiteraard. Je kan dus na het maken van je foto nog behoorlijk wat sleutelen aan de compositie van je beeld. We denken hierbij in de eerste plaats aan fotobewerking op een computer, maar ook goede fotoprinters kunnen tegenwoordig stukken knippen uit beelden die rechtstreeks uit een camera komen. Kortom: een miljoen of twee extra beeldpunten kan handig zijn in bepaalde omstandigheden. Wij testten een drietal camera's met een 8-megapixelsensor.

Casio Exilim EX-Z850

De Casio Exilim EX-Z850 kreeg een zeer klassiek design. Hij is uitgerust met een 8-megapixelsensor, een 3x optische zoom en een prima 2,5-inch lcd-scherm. Het toestel wordt geleverd met een docking station dat de batterij oplaadt en de link legt met de pc en tv.
In onze praktijktesten laat deze camera lagere resolutiewaardes optekenen dan we van een 8-megapixeltoestel zouden verwachten. En ook de lichtmeting en de kleurweergave bij opnames onder kunstlicht kan beter.
De Exilim EX-Z850 is wel erg vlug: zowel de opstart als het eigenlijke maken en verwerken van foto's verloopt razendsnel. Het toestel heeft maar liefst 34 scènepresets, waaronder originele presets zoals 'veiling' (voor eBay-junkies) en 'vloeiend water', die er via lange sluitertijden voor zorgt dat snelstromend water met een mistachtig effect gefotografeerd wordt. Naast de gebruikelijke flitsinstellingen vinden we ook nog Rapid Flash, waarbij drie foto's met flitser na elkaar gemaakt worden, en Soft Flash, waarbij de kracht van de flitser getemperd wordt om dichtbijstaande personen niet te overbelichten. Fotograferen zonder flits kan ook, dankzij de modus voor 'hoge gevoeligheid'. Daarbij wordt de ISO-waarde opgedreven tot 1.600, maar merken we dat de foto's door de ruisonderdrukking wat wazig worden.
Deze Casio Exilim EX-Z850 valt dus in positieve zin op door zijn snelheid, maar stelt ons ietwat teleur op het vlak van beeldkwaliteit.

HP Photosmart 927

Ook de Photosmart 927 van HP bevat een 8-megapixelsensor, een 3x optische zoomlens en een erg groot 3-inch lcd-scherm. Daarop kan je ook foto's bewerken, met artistieke effecten zoals een waterverfeffect of een gescheurde rand. Nuttiger is de Fotoadvies-functie, die een gemaakte opname analyseert en vertelt wat er eventueel aan verbeterd kan worden. We merken wel dat het scherm tijdens het focussen soms de indruk geeft dat onze foto's overbelicht zijn; achteraf blijkt de belichting echter correct, en soms zelfs lichtjes onderbelicht (wat altijd beter is dan overbelicht).

HP heeft ook een eigen Adaptive Lighting-technologie, die betere resultaten oplevert bij foto's met een hoog contrast (bijvoorbeeld een persoon voor een raam of een naaldbos tegen een heldere hemel). Je kan zelfs met één druk op de knop drie opnames na elkaar maken, met verschillende instellingen van deze functie. Achteraf kies je er gewoon de beste uit. Ook de panoramafunctie blijkt handig in gebruik: je kiest de richting waarin je wil werken, en terwijl je fotografeert, toont de Photosmart 927 op het lcd-scherm hoe de (maximaal vijf) opeenvolgende foto's elkaar moeten overlappen. De R927 beschikt over een beperkter aantal presets (11), waaronder een Theatre-preset die de ISO-waarde opdrijft tot 800 om geen flitser te moeten gebruiken. In onze test kunnen we hier redelijk bruikbare opnames mee maken.
In normale omstandigheden kan de HP prima resolutiewaarden voorleggen en levert hij natuurgetrouwe beelden op. Belangrijkste minpuntje is de trage verwerkingssnelheid, waardoor we wel eens een mooi moment misten. De erg uitgebreide softwaresuite en het handige, optionele docking station (€ 50) maken echter veel goed.

Ricoh GR Digital

De GR Digital van Ricoh is een vreemde eend in de bijt. Hij onderscheidt zich voornamelijk door het gebruik van een hoogwaardige lens met vaste brandpuntsafstand (28 mm). Je kan met andere worden niet optisch inzoomen met deze camera; enkel digitaal. In tegenstelling tot de meeste compactamera's kan je wel erg breed kijken – er is zelfs een optionele groothoekconvertor die de brandpuntafstand verkleint tot een equivalent van 21 mm. Daarmee kan je in één foto – sta ons enige overdrijving toe – een feesttafel vangen terwijl je op je stoel blijft zitten. Ook bij het fotograferen van landschappen en gebouwen is zo'n groothoeklens van goudwaarde. Ze is bovendien behoorlijk lichtsterk en levert met de uitstekende lichtmeting goed belichte beelden op. De typische nadelen van zo'n groothoeklens (tonvorming in de hoeken bijvoorbeeld) blijven grotendeels achterwege.

In de *resolutie*tests scoort de Ricoh prima; bij de kleurtests gaat het fout, met behoorlijke kleurafwijkingen als gevolg. Ook opnames met verhoogde ISO-waarden leveren teleurstellende resultaten op. Afsluiten doen we met een positieve noot met betrekking tot goed te bedienen instelmogelijkheden voor de gevorderde fotograaf en de mogelijkheid om beelden op te slaan als jpg, tiff en raw. Met dit laatste formaat kan je je beelden achteraf erg uitgebreid bewerken – mits kennis van zaken. Als je ook nog weet dat deze Ricoh niet beschikt over scènepresets, dan lijkt de doelgroep overduidelijk: fotoliefhebbers die graag aan de slag gaan met manuele instellingen en een vaste lens.

VAKTAAL | A - M | N - Z

ISO: (International Standards Organization) Internationale standaard waarmee de lichtgevoeligheid van een film of beeldsensor aangeduid wordt. Een 200 ISO-film/sensor is twee keer zo gevoelig als een 100 ISO-film/sensor. De ISO-waarde bepaalt het belichtingsbereik van de camera, omdat op basis van de ingestelde gevoeligheid de sluitertijd en het diafragma berekend worden.

RESOLUTIE: Elk beeldscherm heeft een bepaalde resolutie, die aangeeft hoeveel beeldpunten er getoond kunnen worden. Hoe hoger de resolutie, hoe meer details er weergegeven worden en hoe beter alles er uitziet.

Het oog wil ook wat

Supercompacte designcamera's

Hoe goed de fabrikanten hun camera's ook maken, het oog wil ook wat. Uit een recent consumentenonderzoek blijkt dat de keuze voor een camera in de eerste plaats wordt bepaald door het beschikbare budget. Daarna volgden de criteria design, merknaam en technische mogelijkheden. Niet verwonderlijk dus dat fabrikanten hun uiterste best doen om een leuk ogende verpakking te bedenken.

Leuk betekent meestal ook compact, en dus volgen nogal wat fabrikanten het voorbeeld van Minolta uit 2002: dat merkt plaatste voor het eerst een beeldsensor op de bodem van de camera en niet achter de lens. De lens zelf zit in een verticale buis boven de sensor en vangt met een spiegeltje of prisma het licht op dat via de lensopening binnenvalt. Deze constructie maakt ultraplatte camera's mogelijk, zonder uitstekende onderdelen.

Verder wordt ook de optische zoeker steeds vaker opgeofferd om plaats te besparen. Het beeld dat op de beeldsensor valt, wordt dan enkel nog getoond op het lcd-scherm op de achterzijde. Deze laatste zijn ondertussen heel wat groter geworden (2,5 inch is de standaard, maar 3 of zelfs 3,5 inch komt ook voor), en ook beter: ze zijn helderder en tonen een hoger contrast, zodat ze ook in fel daglicht bruikbaar zijn. Bovendien verbruiken ze vaak minder stroom dan de kleinere schermpjes van een paar generaties geleden, zodat het batterijleven er niet onder lijdt. We bekijken twee toestellen die opvallen door hun design: een nieuweling bij Sony en een klassieker van Canon.

Sony Cyber-shot DSC-T30

De Cyber-shot DSC-T30 is een schoolvoorbeeld van een camera met een verticaal geplaatste, volledig intern zoomende lens. Deze wordt beschermd door een wegschuivende klep wanneer het toestel niet in gebruik is. De zoom werkt wel traag: het duurt zowat 3 seconden om helemaal uit of in te zoomen.

De camera kreeg een 7-megapixelsensor mee en bevat maar liefst 58 MB intern geheugen, dat aangevuld kan worden met Memory Stick Duo-geheugenkaartjes. Het 3 inch grote lcd-scherm toont mooie kleuren, heeft een grote kijkhoek en is ook in zonlicht goed bruikbaar.

De DSC-T30 bevat een optische beeldstabilisator die bij Sony de naam SteadyShot meekreeg. Bovendien kan je de gevoeligheid opdrijven tot ISO 1.000 Je beschikt dus over twee methodes om opnames in slechte lichtomstandigheden mogelijk te maken. Vanaf ISO 200 is er lichte ruis zichtbaar; op de hoogste ISO-waarden zorgt de ruisonderdrukking voor een licht verlies van scherpte.

De camera produceert erg aantrekkelijke kleuren: gezonde huidstinten, mooi groene bladeren en gras, en een natuurlijk blauwe lucht. Onze proefopnames zijn correct belicht en ogen haarscherp.

Deze Cyber-shot DSC-T30 kan dus heel wat geloofsbrieven voorleggen, en is bovenal een erg knap toestel met dito lcd-scherm.

Canon Digital IXUS 800 IS

Canon is al langer een van de trendsetters als het op stijlvolle compactcamera's aankomt, en de Digital IXUS 800 IS zet die

traditie verder. Dit 6-megapixeltoestel kreeg een 4x optische zoomlens met een optische beeldstabilisator. Ondanks zijn compacte afmetingen bevat de IXUS 800 IS wel een optische zoeker, die echter maar een deel van het beeld toont; bij groothoekopnames komt bovendien de lens in de linkerbenedenhoek van de zoeker piepen.

De gevoeligheid kan handmatig of automatisch ingesteld worden; je kan zelf bepalen of bij automatische instellingen ook de hoogste ISO-waarde (ISO 800) gebruikt mag worden, zodat kortere sluitertijden mogelijk zijn. Hoge gevoeligheid leidt onvermijdelijk tot meer ruis, die bij ISO 800 storend aanwezig is. De opnames aan ISO 800 zijn echter nog steeds scherp.

De kleurweergave is redelijk accuraat, met een kleine verschuiving naar geelrood toe, die de kleuren warmer maakt. Aan de zijkanten vertoont de lens zichtbare chromatische aberratie, die ervoor zorgt dat donkere takken tegen een lichte hemel afgebakend worden door een lijntje blauwe pixels. De camera focust bij normale lichtomstandigheden redelijk snel.

Het 2,5-inch scherm is helder en biedt een prima contrast. Je kan een raster op het scherm laten zien, zodat het gemakkelijker wordt om een horizon perfect horizontaal te fotograferen.

Ook deze Canon IXUS 800 IS valt aan de buitenkant op door zijn geslaagd design. Op technisch vlak stellen we vooral de optische beeldstabilisator en de 4x zoomlens op prijs.

Robuustheid troef

Waterdichte en schokvrije camera's

Fotocamera's worden vaak gebruikt in open lucht. Regendruppels en stof zijn beduchte pretbedervers die het leven van een digitale camera flink kunnen verkorten of zelfs abrupt kunnen beëindigen. Wie wat nonchalanter wil omspringen met zijn toestel kijkt dan ook best uit naar een robuust exemplaar. Olympus en Pentax hebben exemplaren in hun gamma die spatwater- en stofdicht zijn, ja zelfs schokbestendig. Hoe presteren ze in de praktijk?

Olympus µ 720 SW

Van de µ-reeks – spreek uit als [mju] – van Olympus zijn we gewend dat ze tegen een stootje en een regendruppel kan. De µ 720 SW is nog beter bestand tegen een avontuurlijk bestaan. Hij is stofdicht en schokbestendig, en moet in staat zijn om een val van anderhalve meter te overleven. We hopen wel dat niemand op het idee komt om deze fraaie camera elke dag een paar keer op de grond te gooien, want zelfs een schokbestendige camera kan ongelukkig neerkomen – bijvoorbeeld met het lcd-scherm of de flitser recht op een scherpe punt. De hele camera is ook waterdicht: je mag ermee duiken tot een diepte van drie meter. Voor grotere dieptes heb je een speciale onderwaterbehuizing nodig. Zoals gebruikelijk bij Olympus zijn er tal van scènepresets, waarvan vier specifiek voor onderwatersituaties.

De µ 720 SW is uitgerust met een 3x optische zoomlens. Die is volledig in het camerahuis ingebouwd, zodat er geen lensonderdelen uitsteken. De camera focust erg snel en de zoom reageert vlot. Aan de achterzijde vinden we een 2,5-inch lcd-scherm dat automatisch het beeld versterkt wanneer de lichtomstandigheden verslechteren. De gevoeligheid kan ingesteld worden tot ISO 1.600, en de scènepresets voor binnenshuis en kaarslicht werken zelfs met het equivalent van ISO 2.500; de resolutie wordt bij deze presets wel beperkt tot een kleine 2 megapixels. We merken echter al bij lage ISO-waarden wat kleurruis in de opnames, en vanaf ISO 400 is die erg prominent aanwezig. De kleurweergave vertoont een verschuiving in de richting van het blauw, wat onze testopnames wat koeler en soms een beetje flets doet lijken.

Niettemin is ook deze Olympus µ 720 SW een aanrader, zeker voor de avontuurlijke gebruiker die niet wakker wil liggen van wat waterdruppels of zandkorrels.

Pentax Optio W10

Ook de Optio W10 van Pentax kan een duik in het zwembad overleven, al mag je er maar anderhalve meter diep mee gaan. Een speciale scènepreset zorgt ervoor dat je met aangepaste instellingen onder water kan fotograferen. Het toestel is ook stofdicht.

Wanneer je de presets Portret, Zelfportret of Huidstinten selecteert, probeert de camera gezichten in de scène te herkennen om daarop scherp te stellen. Deze functie blijkt redelijk goed te werken, behalve wanneer een gezicht zich in één van de vier hoeken van het beeld bevindt. In onze tests activeert de Optio W10 regelmatig zijn flits wanneer we personen in tegenlicht fotograferen, wat voor correct belichte portretten zorgt. Bij de live preview is al te zien welke delen van een foto overbelicht zouden worden, zodat je je onderwerp anders in beeld kan nemen of de belichtingscompensatie kan activeren.

De camera is erg eenvoudig te bedienen. Wie meer controle wil, kan veelgebruikte functies zoals belichtingscompensatie, witbalansregeling en gevoeligheid toewijzen aan de 'groene knop', die snel toegang tot deze instellingen geeft. Er is ook een 'kelnermodus', waarbij de persoon die de foto neemt niets aan de instellingen kan wijzigen en alleen op de ontspanner moet drukken. Een laatste gadget is de herstelfunctie voor gewiste kaarten: verwijder je per ongeluk foto's, dan kan je ze weer opvissen zolang je geen andere beelden hebt gemaakt.

In de praktijk levert de W10 aardige beelden op. Enkel bij opnames onder gloeilampen gaat deze Pentax wat de kleurweergave betreft net wat te ver uit de bocht. Tot ISO 400 is het ruisniveau opmerkelijk laag. Het tegendeel blijkt bij de hoogst instelbare gevoeligheid van ISO 800.

Al bij al dus een stevige jongen zonder watervrees, die Pentax Optio W10, en bovendien uitgerust met een goede portretfunctie.

Multifunctioneel

Twee voor de prijs van één?

De meeste fabrikanten stoppen ook een video-opnamefunctie in een fotocamera en durven dit bijgevolg wel eens voorstellen als een hybride toestel voor foto's en film. De opgenomen filmpjes kunnen best aardig overkomen, maar kunnen uiteraard niet tippen aan de kwaliteit van beelden uit een echte videocamera.
Sommige fabrikanten gaan nóg een stapje verder, en stoppen nog andere functies in een fototoestel. Samsung heeft zelfs exemplaren met een digitale radio-ontvanger aan boord. Wij kregen de Digimax i6 op bezoek.

Samsung Digimax i6

De Digimax i6 van Samsung zijn eigenlijk twee toestellen in één: een digitale camera en een draagbare mediaspeler. De Digimax i6 kan geluidsbestanden in mp3-formaat en videobestanden in Xvid MPEG4-formaat afspelen; geluid wordt geleverd via een interne luidspreker of via de geluidsuitgang voor de meegeleverde oortelefoontjes. De software die je nodig hebt om bestaand geluids- en videomateriaal te converteren en op de Digimax i6 te zetten, wordt bij het toestel geleverd. De bestandsoverdracht en het herladen van de batterij gebeuren via het meegeleverde docking station.
De muziek en de filmpjes worden bewaard op dezelfde SD Card waarop je foto's terechtkomen. Wanneer je deze via het cameramenu formatteert, worden dus ook je mediabestanden gewist. Om muziek of video te selecteren, moet je via het menu naar de gewenste map navigeren. De bediening is erg onhandig, en de Digimax i6 lijkt ons dan ook helemaal geen alternatief voor een echte draagbare mediaspeler. Het is leuk om wat muziek bij de hand te hebben, maar meer ook niet.

Het cameragedeelte van de Digimax i6 bestaat uit een 6-megapixeltoestel met een 3x optische zoomlens die volledig intern zoomt. De lens kan in macromodus tot op 1 cm scherpstellen. Over het algemeen stelt de camera echter traag scherp. Bij daglicht is de kleurweergave goed, maar onder gloeilampen worstelt ook deze Digimax i6 met een gele kleurzweem. Op buitenopnames merken we dan weer magenta kleurzwemen. De lens heeft aan de zijkanten ook veel last van chromatische aberratie.
Zoals wel vaker bij hybride apparaten weet deze Digimax i6 van Samsung twee functies te combineren, maar blinkt het toestel uit in geen van beide.

LICHTER OF SCHERPER?

Nogal wat camera's pakken vandaag uit met een 'verhoogde gevoeligheid' en claimen ook in slechte lichtomstandigheden scherpe foto's te kunnen maken zonder flits. Wat eigenlijk verhoogd wordt, is de gevoeligheid van de beeldsensor, net zoals je vroeger 'snellere' filmrolletjes gebruikte bij binnenhuisopnames of op bewolkte dagen. Even ter herinnering: de gevoeligheid wordt uitgedrukt in ISO-waarden, waarbij ISO 200 dubbel zo gevoelig als ISO 100. Je hebt dus maar half zoveel licht nodig om hetzelfde resultaat te verkrijgen. Of anders gezegd: dezelfde hoeveelheid licht valt binnen op de helft van de tijd. Daardoor kan je kortere sluitertijden gebruiken en verkleint de kans op bewogen opnames.

Een hoge gevoeligheid heeft echter ook nadelen. In een digitale camera wordt een hogere gevoeligheid gerealiseerd door de elektrische output van de beeldsensor te versterken. Daarbij wordt echter niet alleen het signaal (de lichtinformatie), maar ook de ruis (ongewenste informatie) versterkt. Je kan dit vergelijken met het opendraaien van het volume van een radiozender die je slecht ontvangt: je hoort de zender beter, maar ook het gepiep en gesis worden versterkt. Op een digitale foto is ruis bijvoorbeeld zichtbaar als paarse stipjes op een zwart kledingstuk.
Digitale camera's met hoge ISO-waarden gebruiken vaak een vorm van ruisonderdrukking om storende ruis weg te moffelen. De kunst daarbij is om alleen de ongewenste ruis te elimineren, zonder dat de beeldkwaliteit eronder lijdt. Helaas zorgt ruisonderdrukking vaak voor onscherpe foto's. Voor de fabrikanten is het gebruik van een functie voor verhoogde gevoeligheid dus een evenwichtsoefening: hoe ver kan die gevoeligheid opgetrokken worden zonder ruisvorming of verlies van scherpte? ♦